A°. 1842. N°. 25.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 28 FEBRUARIJ.

KENNISGEVING

van de dagen der Loting voor de Nationale Militie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, ontvangen hebbende de *alphabetische naamlijst* van alle de personen, die aan de ligting der Nationale Militie, van dezen Jare 1842, deel moeten nemen; — brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat voornoemde naamlijst ter visie van elk en een iegelijk zal liggen, in een der vertrekken van het Raadhuis, van Dingsdag den 22. Februarij tot Woensdag den 2. Maart aanstaande, 's morgens van 10, tot 's namiddags ten één ure, ten einde een ieder in staat zoude zijn, om, in geval hem op die lijst eenige personen of omstandigheden mogten voorkomen, die op dezelve nog zouden behooren te worden aangeteekend of daarvan moeten worden weggelaten, hiervan aan den Heer Kolonel Militie-Commissaris kennis te geven; — alsmede, dat de loting zal plaats hebben op de *Groote Pers van het Raadhuis*, en wel:

Donderdag den 3. Maart 1842.

Des morgens ten 9 ure, voor de ingeschrevenen, wier familie-naam begint met de letters:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K en L.

Op Vrijdag den 4. Maart 1842.

Des morgens ten 9 ure, voor de ingeschrevenen, wier familie-naam begint met de letters:

M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y en Z.

Zullende ieder opgeschrevene bij een biljet worden opgeroepen, om tot de loting ter voorz. plaatse op te komen, op den dag en het uur in deze kennisgeving uitgedrukt; terwijl door hun, wier woning, wegens onnaauwkeurige opgave niet is te ontdekken, en welke uit dien hoofde zoodanig biljet niet hebben ontvangen, hetzelve twee dagen vóór den dag der loting, ter Secretarij kan worden afgehaald. Hebbende alle de lotelingen het regt, om bij de oprolling van de loting-nommers, op den 3. Maart 1842, 's morgens ten 9 ure, zich te komen overtuigen, dat al de nommers, welke daartoe worden vereischt, werkelijk zijn opgerold.

En vermanen Burgemeester en Wethouders voornoemd alle de genen wie zulks zoude mogen aangaan, om tot de loting op te komen op de plaats, den dag en het uur, in het oproepings biljet vermeld, en redenen van vrijstelling hebbende, dezelve alsdan aan den Heer Kolonel Militie Commissaris op te geven.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der stad Leyden, op den 21. Februarij 1842.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

v. PUTTKAMMER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 27 Februarij.

Wij hebben wederom een schoon voorbeeld van liefdadigheid te vermelden, door de officieren van het 1ste regiment zware dragonders alhier in garnizoen getoond. Deze hebben namenlijk Woensdag l. l. den 23sten dezer een Concert gegeven ten voordeele van onze armen, hetwelk de zuivere opbrengst van *f* 614.76 opgeleverd heeft. Moge hun edel voorbeeld ook elders navolging vinden.

— Uit 's Gravenhage meldt men van den 26sten dezer:

De *Staats-courant* van Zaturdag bevat het volgend Koninglijk besluit:

WIJ WILLEM II, ENZ.

Gezien Ons besluit van den 29sten September 1841, N°. 58 (*Staatsblad* N°. 38), krachtens hetwelk de jaarlijksche algemeene rekening, aantoonende de hoegrootheid der koloniale remises, in goederen en in geld, en het gebruik van die remises gemaakt, alvorens aan Ons ter goedkeuring te worden aangeboden, moet worden onderzocht door eene Staats-Commissie, voorgezeten door het tijdelijk hoofd van het Departement van Kolonien;

Willende overgaan tot het zamenstellen der Staats-commissie, gevorderd tot het onderzoeken der bedoelde rekening over het jaar 1841;

Op het rapport van Onzen Minister van Kolonien van den 23sten dezer, N°. 48,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Tot leden der voornoemde Commissie worden benoemd, de heeren: Baron *H. Merkus de Kock*, Jonkh. Mr. *H. M. A. J. van Asch van Wijck*, leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal; Mr. *T. S. Tromp*, Mr. *J. G. van Nes*, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; Mr. *A. J. Borret*, Jonkh. *W. G. van de Poll*, leden van den Raad van State; en *J. P. van Mansvelt*, G. S. G. Baron *van Fridagh*, leden van de Algemeene Rekenkamer.

Art. 2. De Commissie zal als Secretaris worden bijgestaan door den heer *B. J. Elias*, Secretaris-Generaal *ad interim*, bij het Ministerie van Kolonien.

Afschrift van het tegenwoordig besluit zal worden gezonden aan Onzen Minister van Kolonien en aan de leden der Commissie, tot informatie en narigt.

Gegeven te *'s Gravenhage*, den 23sten Februarij 1842.

De Minister van Kolonien, WILLEM.

J. G. BAUD.

— Ten gevolge van een Koninklijk besluit van den 18den dezer, N°. 62, zijn de heeren *J. P.* Baron *van Aerssen Beijeren van Voshol* en Mr. *J.* Graaf *van Zuijlen van Nijevelt*, aangesteld als surnumeraire ambtenaren of attachés bij het Departement van Buitenlandsche Zaken, buiten bezwaar van den lande.

— Bij Zijner Maj. besluit van den 23sten Februarij 1842, N°. 65, zijn tot leden der Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten benoemd: de heer *T. Polak Daniels*, te 's Gravenhage, bij continuatie; de heer *Isaac Teixeira de Mattos*, te Amsterdam, in plaats van den heer *I. Mendes de Leon*, die verlangd heeft niet weder in aanmerking te komen; wijders de heer Mr. *S. P. Lipman*, Advocaat, en de heer *T. Boas Jr.*, Kantonregter te Amsterdam.

— Bij Koninglijk besluit is goedgekeurd de oprigting eener naamlooze vennootschap, onder den titel van: *Zeegevaar-Maatschappij*, die te Amsterdam zal zijn gevestigd. De vennootschap stelt zich voor de verzekering voor alle gevaren, te water en te land. De vennootschap zal voortduren tot den laatsten December des jaars 1851. Het fonds van de vennootschap zal bestaan in een kapitaal van *f* 100,000, verdeeld in vijftig aandeelen, elk van *f* 2000. Tot Commissarissen van deze vennootschap zijn aangesteld de heeren: *J. A. Verhoeven* en *W. H. Becker*, en tot Directeuren de heeren: *B. Zurmuhlen* en *G. F. Heyn*.

— Zijne Maj. heeft benoemd tot Rector-Magnificus van de Hoogeschool te Utrecht van 1842—1843, den Hoogleeraar *G. J. Loncq*.

— Zijne Maj. heeft benoemd tot Vice-Consul bij het Nederlandsch Consulaatschap te Alexandrie in Ægypte, den heer *S. W. Ruyssenaars*.

— Men verzekert dat Zijne Maj. Koning *Willem Frederik*, Graaf van Nassau, in het op handen zijnde voorjaar andermaal het Loo zal bezoeken.

— Ten Hove van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, was er eergisteren eene soirée-musicale, op welke zich heeft doen hooren de heer *Gustav Brandt*, Duitsche lieder- en balladenzanger. Deze met eene schoone stem begaafde kunstenaar mogt het voorregt genieten, dat de Vorstelijke en andere aldaar vereenigde aanzienlijke personen, hem bij herhaling blijken hunner tevredenheid gaven. De heer Hofpianist *van der Does*, liet zich insgelijks hooren en handhaafde zijnen reeds gevestigden roem.

— Dezer dagen hebben HH. KK. HH. de Prinses *Louisa* en de Prins *Albert*, Dochter en Zoon van HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik* der Nederlanden, het kabinet van den heer *de Beerski*, *multa in minimo*, met Hoogstderzelver tegenwoordigheid vereerd. HH. KK. HH. hebben met de meeste belangstelling het kabinet bezocht, dat zich aan de aandacht des publieks allezins aanbeveelt.

Omtrent dit kabinet wordt het volgende in het *Dagblad van 's Gravenhage* gelezen:

De minnaars van kunst en zeldzaamheden beijveren zich thans alhier eene soort van kabinet te bezigtigen, dat inderdaad de bewondering van allen, die het aanschouwd hebben, gaande maakt. Waarlijk is het *multa in minimo*, in hetgeen de vervaardiger van al de voorwerpen van dat kabinet ten toon spreidt. Men kan zich naauwelijks een denkbeeld vormen van het kunstvolle dier voorwerpen. Men verbeelde zich b. v. een notendop, waarin een gansch koffijhuis is bevat, waarin zelfs de kenrigste schilderijen aan den wand, en de glaasjes op de tafeltjes niet ontbreken, en waarin men de biljardspelers door een onzigtbaar mechanismus ziet spelen. Men stelle zich verder eene dames-necessaire voor, met al de daartoe behoorende voorwerpen in eene halve notendop; eene Hollandsche windmolen in een amandeldop; eene stoomboot in eenen oranjeappel, alle welke voorwerpen derzelver functien verrigten, daar tot het minste rad in behoorlijke evenredigheid op deszelfs plaats is; alle bestanddeelen zijn net gewerkt van de eigen stoffe, waaruit zij gewoonlijk bestaan. Men is verbaasd over de mate van geduld en standvastigheid van hem, die er in geslaagd is om deze voorwerpen te vervaardigen, zoodat zij volkomen in beweging kunnen gebragt worden. Maar inzonderheid is dit het geval aangaande eenen automaat op de kleinste schaal, als welligt ooit vervaardigd is, en waardoor een gewigtig vraagstuk van werktuigkunst, waarvan men vaak te vergeefs op grootere schaal de oplossing beproefd heeft, is beantwoord. Die automaat teekent de voorwerpen, die men hem vraagt, en maakt optellingen tot de hoogste getallen, sneller dan de beste rekenmeester het zou kunnen doen. Al deze wonderen van menschelijk geduld en standvastigheid zijn in een smaakvol versierd vertrek, in den *Nieuwen Doelen* alhier, ten toon gesteld en worden dagelijks door de aanzienlijkste personen bezocht.

— De Tweede Kamer der Staten-Generaal, zal aanstaanden Maandag weder eene zitting houden.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Donderdag, welke wij hoofdzakelijk in onze vorige hebben medegedeeld, was er wederom woordewisseling ontstaan bij het onderzoek van de geloofsbrieven van den heer Mr. *C. A. den Tex*, of de Gouverneur van Noord-Holland had medegestemd; Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken heeft daarbij aldus gesproken:

„EDEL MOGENDE HEEREN!

De rapporteur van Uwe Commissie heeft het reeds gezegd en uit het voorgelezen procesverbaal der vergadering van de Provinciale Staten van Noord-Holland is nog nader gebleken, dat de Gouverneur der provincie in die vergadering bij de plaats gehad hebbende verkiezing niet kan hebben medegestemd. Maar ik kan, in gevolge het uitgedrukt verlangen, mijnerzijds bepaaldelijk de verzekering geven, dat die medestemming niet heeft plaats gehad, en dat ik in de betrekking, die ik de eer heb te vervullen, niet zou dulden, dat zulks het geval ware. Immers is zulks niet [illegible] derstellen van mij, die vroeger, [illegible] aanleiding gegeven heb tot het besluit der Kamer, hetwelk tegen het medestemmen der Gouverneurs bij het doen van persoonlijke keuzen was gerigt. Het is overigens aan U Edel Mogenden bekend, dat van de zijde der Regering aan de Gouverneurs een nadere last gegeven is, om zich eens voor altijd van alle persoonlijke stemmingen in de vergaderingen der Provinciale Staten te onthouden. De aanschrijving wordt alom nageleefd. En daar de Kamer en de Regering thans eenstemming over het beginsel denken, mag ik niet ontveinzen, dat het mij eenigermate heeft bevreemd, daarop nog nader te zien terugkomen, of daaromtrent voorzorgen te zien nemen, wanneer de Kamer, zoo als hier het geval is, tegen het medestemmen der Gouverneurs heeft beslist. Wanneer de Regering heeft geantwoord, dat zij dien overeenkomstig stellige aanschrijvingen heeft gedaan, en wanneer men dan nog bij het onderzoek der geloofsbrieven deze aangelegenheid als eene hoofdzaak wil blijven beschouwen en in het reglement van orde dezer Kamer bepalingen ten deze wil opnemen, schijnt het mij toe, dat men even goed in dat reglement zou kunnen zeggen, dat de Griffiers der Provinciale Staten of zelfs de aanwezige boden in geen geval zullen mogen medestemmen."

Ten aanzien van vroeger ingekomen verzoekschriften werd verslag uitgebragt, als bij monde van den heer *Schooneveld:*

Hendrik Jacobs, te Amsterdam, die vroeger aan de Kamer heeft aangeboden den aankoop van eene door hem gedane uitvinding om een luchtschip te besturen, beklaagt zich, dat hij deswege geen antwoord heeft bekomen, en zegt, dat hij voor geen antwoord kan houden het rapport dienaangaande uitgebragt, naardien hem zulks ironie of satyre is toegeschenen. Deze laatste beschuldiging is gerigt tegen de bewoordingen van het rapport en zij is der Commissie niet ongevallig, want, daar het ook door anderen zoodanig schijnt te zijn opgevat en het wel zijn kan, dat er iets dubbelzinnigs in de bewoordingen is ingeslopen, zoo neemt de Commissie deze gelegenheid te baat, om openlijk te verklaren, dat het hare bedoeling niet is geweest, om er iets ironisch in te mengen, noch ook om in een belagchelijk daglicht te stellen, eene zaak, welke zij niet kende, en waarvan ook niets dan de resultaten werden opgegeven. Deze verklaring moet ook voor den verzoeker bevredigend zijn.

Met opzigt tot de verdere strekking van dit tweede verzoek, namelijk, om antwoord te hebben op het door hem gedaan aanbod, kon de verzoeker *en* uit het vroeger rapport *en* uit het daarop gevallen besluit, hebben ontwaard, dat er bij de Kamer volstrekt geen gevolg kan worden gegeven aan verzoeken van dien aard, omdat het buiten hare attributen ligt; en zoo de verzoeker geen bepaald antwoord heeft gekregen, ligt de reden daarin, dat het ook buiten den kring der werkzaamheden van de Kamer ligt op requesten te disponeren of met particulieren in briefwisseling te treden.

Drie verzoekschriften, één van den heer *Barkey* en 7 andere Notarissen van Leyden, één van *Pieter van der Hoeven* en 15 Notarissen van Rotterdam, en nog één van den Notaris *Fabius* te Amsterdam, hebben allen betrekking tot het ontwerp van wet op het Notariaat, thans in deliberatie; de heeren van Rotterdam berigten, dat er eene memorie van hunne bezwaren wordt vervaardigd, die eerstdaags gedrukt aan al de leden zal worden ter hand gesteld en verzoeken, op daarbij ontwikkelde gronden, dat inmiddels het onderzoek in de sectiën moge worden geschorst.

De beide andere requesten houden bedenkingen tegen vele artikelen der aangebodene wet in; Uwe Commissie, zoo even slechts met die requesten bekend geworden, is even daardoor niet bij magte daarvan eene schriftelijke analyse te geven, en zij heeft nogtans haar rapport niet willen uitstellen, naardien het lezen van die stukken juist thans bij het behandelen van dat wets-ontwerp voor de leden zeer belangrijk kan zijn.

Uwe Commissie stelt dan ook voor de nederlegging ter griffie.

Bij monde van den heer *Rijckevorsel:*

G. Peter, te Amsterdam, wendt zich andermaal en bij eene nog uitvoeriger missive dan de vorige, tot deze Vergadering, verlangt dat die in haar geheel zal voorgedragen worden, herhaalt nagenoeg letterlijk hetgeen wegens een financiëel plan vermeld was bij zijn vorig adres; waaromtrent in uwe laatste zitting is gerapporteerd en besloten om over te gaan tot de orde van den dag.

De adressant beklaagt zich over dit besluit en is van oordeel, dat, hoezeer het absurd zou zijn een ieder in persoon in deze vergadering toe te laten, omtrent hem eene uitzondering behoorde gemaakt te worden. Hij verlangt zijn plan mondeling aan U Edel Mogenden voor te dragen, des noods van de openbare tribune, het zij bij eene openbare zitting, het zij bij eene met gesloten deuren, en wel, nadat door U Edel Mogenden te voren zou beraadslaagd zijn over de voorwaarden door hem aan de openlegging verbonden. Hij dringt dit aan met een verhaal uit de vaderlandsche geschiedenis. Omtrent het plan zelf voegt hij er nog bij: dat de gansche schuldenlast van den Staat in 50 jaren zou geamortiseerd zijn.

Doch de Commissie mag de aandacht van U Edel Mogenden niet langer vermoeijen met een stuk, waarvan de Kamer waarschijnlijk verschoond zou zijn gebleven, indien de adressant de grondwet had geraadpleegd, en alzoo met de attributen en den aard der instelling beter bekend ware. Naar het oordeel der Commissie kan het verzoek van den adressant geen onderwerp der deliberatie van U Edel Mogenden uitmaken, waarom zij voorstelt, ook deze missive ter zijde te leggen en over te gaan, tot de orde van den dag.

Van *C. van der Tuuk*, te Haarlem, is ingekomen eene vrij uitvoerige berekening der jaarlijksche ontvangst en uitgave, van 1842 af tot 1900 toe, van een pensioenfonds voor ambtenaren, met eenige beschouwing omtrent het onbestaanbare of nadeelige van dusdadige inrigtingen.

Nog is van denzelve, eenige dagen vroeger, eene missive ingekomen, omtrent hetzelfde onderwerp en dezelfde strekking hebbende.

Daar deze stukken bij de deliberatie over de wet op de burgerlijke pensioenen van eenig nut zouden kunnen zijn, zoo stelt de Commissie voor om dezelven, ter inzage der leden, op de griffie neder te leggen.

—— Het ontwerp van de hypothecaire inschrijvingen, aan de Tweede Kamer medegedeeld, bevat de volgende artikelen:

Art. 1. Alle sedert den 1sten Januarij 1819, tot op de invoering der Nederlandsche wetgeving, op de daartoe bestemde registers, gedane en niet door doorhaling vernietigde inschrijvingen van regten van hypotheek en privilegie, andere dan die, waaromtrent is voorzien bij het vierde hoofdstuk der wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving, zullen worden overgeboekt in de nieuwe registers der hypotheken, respectivelijk ten kantore van bewaring van de hypotheken en het kadaster, waaronder de bezwaarde goederen thans gelegen zijn.

Art. 2. Die overboeking zal plaats hebben in den loop van het jaar 1842, van zoodanige inschrijvingen geboekt van den 1sten Januarij 1819 tot den 1sten Januarij 1829; in de eerste zes maanden van het jaar 1843, van die, welke geboekt zijn van den 1sten Januarij 1829 tot en met den 31sten December 1835; en in de laatste zes maanden van het jaar 1843, van die, welke geboekt zijn in het jaar 1835 en later, tot en met den 30sten September 1841.

Het staat nogtans den belanghebbenden vrij, om de overboeking van de bedoelde inschrijvingen, welke in den loop van het jaar 1843 zou moeten geschieden, reeds in den loop van het jaar 1842 te doen plaats hebben.

Art. 3. Door middel van de overboeking, alzoo binnen den bovengemelden termijn bewerkstelligd, zullen aan de belanghebbenden verzekerd zijn alle zoodanige regten, in dezelfde orde als zij door de eerste inschrijving hebben verkregen.

Art. 4. De overboeking zal moeten worden aangevraagd door den schuldeischer en geschieden door eene nieuwe inschrijving, in den vorm, bepaald bij art. 1231 en 1232 van het Burgerlijk Wetboek, welke in allen deele ten deze van toepassing zullen zijn.

Deze inschrijving zal geschieden zonder betaling van hypotheek-regten; slechts de helft van het salaris van den bewaarder voor het verrigten van inschrijvingen bepaald, zal daarvoor door den schuldeischer worden betaald.

Art. 5. Alle inschrijvingen, bedoeld in art. 1 dezer wet, welke niet binnen de bij deze wet bepaalde termijnen zullen zijn overgeboekt, zullen echter later, naar de voorschriften der Nederlandsche wetgeving, in de registers kunnen worden ingeschreven, om rang te hebben van den dag waarop die inschrijvingen zullen zijn genomen.

Art. 6. In alle borderellen, welke na de afkondiging dezer wet ter inschrijving zullen worden aangeboden, zal, onverminderd het bepaalde bij het 2de lid van art. 1219 van het Burgerlijk Wetboek, ten aanzien van tienden en grondrenten, en de kadastrale indeeling der goederen, waarop de hypotheek of het privilegie is gevestigd, worden aangeduid door duidelijke opgave van de gemeente, de sectie en het nummer, zoo als elk perceel in de schriften van de bewaring van het kadaster bekend is, overeenkomstig het daartoe betrekkelijk door den bewaarder uit die schriften afgegeven extract, hetwelk daarbij moet worden vertoond.

In al de gevallen, waarin niet geheel en volledig aan dit voorschrift zal zijn voldaan, zal het bezwaarde goed geacht worden niet op eene voldoende wijze te zijn kenbaar gemaakt.

Dit ontwerp is aan de afdeelingen verzonden.

—— Op Dingsdag, 1 Maart aanstaande, des avonds ten zeven ure, zal door de afdeeling Rotterdam der Maatschappij *tot Bevordering der Toonkunst*, in den Oppert aldaar, eene algemeene vergadering harer leden gehouden worden, waarop, met begeleiding van orchest, zal worden uitgevoerd: *Spohr's Oratorium, die letzten Dingen*, en *Mendelssohns* 42ste Psalm.

—— Te Woerden is dezer dagen in de gevangenis gestorven de beruchte *Constant Polart*, die in der tijd de edelgesteenten van de thans regerende Koningin gestolen had.

—— De Commissie tot daarstelling van een monument op het graf van den heer *Thomas Ainsworth*, te Zwolle, heeft bekend gemaakt, dat zich, als vervaardiger van eene der teekeningen N°. 5, in de bekenmaking van den 20 Januarij 1842 vermeld, heeft doen kennen de heer *H. J. Verhaar*, opziger bij 's Rijks waterstaat in Overijssel, aan wien het aangeboden accessit van *f* 30 is toegekend geworden.

OOST-INDIE.

Berigten uit Batavia tot het laatst van October melden het volgende:

Op een berigt, dat die van Atsjin zich weder op eene in de nabijheid van Singkel gelegene plaats met vijandelijke bedoelingen hadden gevestigd, zijn de korvet *Boreas* en de schooners *Zephir* en *Circe* naar Troemon gestevend. Het Nederlandsch Indisch barkschip *Sumatra* was te dier plaatse bezig zijne lading in te nemen.

In de Padangsche bovenlanden bleef de rust ongestoord, en het was gebleken, dat geruchten, vroeger wegens nieuwe onlusten verspreid, ongegrond waren.

In het gebied van Benkoelen en Palembang duurden de strooptogten voort, die aldaar sedert vele jaren de binnenlandsche welvaart storen. Men had middel gevonden, om eenen weg van Palembang naar Tebing Tingie aan te leggen. Dit zou de militaire bewegingen, in het belang der veiligheid noodzakelijk, bijzonder bevorderen.

Te Riouw was de cholera morbus geheel geweken. Nog een twaalftal lijders aan die ziekte, behoorende tot de equipagie van het fregat *Rotterdam*, werden in de garnizoens-ziekenzaal aldaar verpleegd.

De toenemende stoutheid der zeeroovers in de wateren van Bali en Borneo had nieuwe maatregelen gevorderd. De kruisprauw der Residentie Besoeki was, na eene moedige verdediging in hunne handen gevallen, en de Gouvernements-schooner *Doris* was met moeite aan hetzelfde lot ontsnapt.

Nadat reeds vroeger eene Artesische put was daargesteld in de te Samarang aangelegde citadel, heeft men eene nieuwe boring in die stad eene gunstige uitkomst opgeleverd. Op eene diepte van 72,21 el heeft men eene wel aangetroffen, die in 24 uren 51,800 Nederlandsche kannen water tot 2,83 el boven den beganen grond opvoert. Het water, aanvankelijk troebel, is later geheel helder geworden. Het daaromtrent ingestelde scheikundig onderzoek heeft doen blijken, dat hetzelve volkomen drinkbaar is.

De staat van het rijstgewas op Java is bij voortduring gunstig.

Men is aldaar bezig met het nemen van proeven, om indigo te trekken uit de plant, *Indigofera argentea* genaamd.

Van het op 25° 30″ Z. B. en 110° 25″ Oostelijke Lengte van Parijs verongelukte Fransche schip *la Persévérance*, was op den 12den Julij te Croe (residentie Benkoelen) aangekomen eene sloep met drie schepelingen, die zich in eenen beklagenswaardigen toestand bevonden, hebbende gedurende 42 dagen van 100 pond beschuit en twee vaatjes water moeten leven. Omstreeks dienzelfden tijd was te Anjer eene andere sloep met den Kapitein *Duval*, den scheepsdocter en vier matrozen aangeland. Van de overige opvarenden, die zich in nog drie andere sloepen geborgen hadden, was niets vernomen.

TURKYE.

De post uit Konstantinopel, die meer dan 14 dagen van die stad naar Weenen onder weg is geweest, wegens de menigte gevallen sneeuw, heeft het berigt van den 27 Januarij aangebragt, dat de nieuwe Britsche Gezant bij de Porte, Sir *Stratfort Canning*, in de hoofdstad was aangekomen, en den 21sten bij den Groot-Vizier zijn eerste gehoor had gehad. Daar hij bij zijne aankomst niet dadelijk aan wal was gegaan, zoo wil men weten, dat hij als voorwaarde om als Britsch Gezant op te treden, aan de Porte de erkenning van den Protestantschen Bisschop te Jeruzalem zou gesteld hebben, tot welke voorwaarde de Porte dan ook was toegetreden.

Andere berigten uit die stad behelzen eenige bijzonderheden wegens de schikkingen, die door Sir *S. Canning* te Athene getroffen zouden zijn, om aan de geschillen tusschen de Porte en Griekenland een einde te maken. De grieven van ondergeschikt belang zouden spoedig uit den weg worden geruimd, en ten opzigte van het handelverdrag uitgestrekte volmagt aan den heer *Maurokordato* zijn gegeven, om over een nieuw verdrag te onderhandelen. Voorts zou Griekenland aan Turkije een millioen drachmen betalen, als schadevergoeding voor de in bezit genomen Turksche eigendommen, en in de voldoening daarvan door Engeland te gemoet worden gekomen, door het kwijtschelden aan de Porte der achterstallige 31,000 £, die zij voor den bijstand in den Syrischen veldtogt nog schuldig is.

PORTUGAL.

Het nieuw Ministerie had de Cortes tegen den 10 Junij bijeengeroepen.

—— Te Lissabon waren drie dagen volksvermakelijkheden gehouden en heerschte er volkomene rust.

In een berigt uit Lissabon van den 14den worden de punten van verschil tusschen het nu afgeschafte en het charter van Don *Pedro*, volgenderwijze opgegeven:

De punten van verschil tusschen het onlangs weder bekrachtigd charter van 1826 door Don *Pedro* en de staatsregeling van 1838, zijn gewigtig. Het [illegible] hierin, dat het charter van 1826 door Don *Pedro* geoctrooijeerd is, terwijl daarentegen de staatsregeling van 1838 [illegible] natie zelve is uitgevaardigd, „bij welke, zoo als art. 33 zeide, de oppermagt wezenlijk berust."

De staatsmagten zijn, volgens het charter van 1826, vier in getal: de wetgevende magt, de uitvoerende, de regterlijke en de bemiddelende magt. De laatste is, zoo als het charter zegt, de sleutel der geheele staatkundige regeling, en behoort uitsluitend aan den Koning, als opperhoofd van de natie, die voortdurend belast blijft met de handhaving der onafhankelijkheid, het evenwigt en de overeenstemming der verschillende staatsmagten.

Onder de staatsregeling van 1838 bestond er eene Kamer van Afgevaardigden en eene Kamer van voor eenen bepaalden tijd gekozene Senatoren; volgens het charter van 1826 is er eene Kamer van Afgevaardigden en eene Kamer van Pairs, welke laatste levenslang die waardigheid vervullen, die daarenboven erfelijk is: de Koning heeft de magt tot de benoeming van een onbepaald getal van Pairs.

Wat de verkiesbare Kamer aangaat, had de staatsregeling van 1838 eene onbepaalde opbrengst in de belastingen als vereischte voor de te kiezen leden vastgesteld; de benoeming der Voorzitters en onder-Voorzitters was aan de Kamer zelve opgedragen, in plaats van, zoo als het charter van 1826 voorschreef, aan den Koning op eene voordragt van vijf Candidaten, en de tijd der zitting voor de leden der gewone wetgevende ligchamen was van vier tot drie jaren verminderd.

Bovendien had de staatsregeling van 1838 in haar art. 83 de aan den Koning ontzegde voorregten uitdrukkelijk opgeteld; deze had de magt niet om in tijd van vrede eenen bevelhebber over de land- of zeemagt te benoemen, noch om zelf het bevel over de legermagt te voeren of den vermoedelijken troonopvolger of een de infanten tot opperbevelhebber aan te stellen. Alle die benoemingen zijn bij het charter van 1826 onder de regten der kroon gebragt.

Eindelijk laat dit charter uitdrukkelijk het beslissend veto aan den Koning toe. Het stelt bovendien, in tegenstelling van de Staatsregeling van 1836, vrijheid van eeredienst vast, daar het den vreemdeling vergunt, om eene huisselijk eeredienst in daarvoor bestemde plaatsen uit te oefenen, die alleen de uiterlijke gedaante eener kerk niet mogen hebben. De Engelschen zullen degenen zijn die uit deze wetsbepalingen het meeste voordeel zullen trekken.

DUITSCHLAND.

Omtrent het opgerigte Protestantsche Bisdom te Jeruzalem en de daardoor misschien in der tijd te ontstane vereeniging tusschen de Anglikaansche en Duitsch-protestantsche Kerk, bevat een brief uit Berlijn het volgende:

„Het schijnt ons toe, dat het Primaat der Anglikaansche kerk dit gewigtig vraagstuk van onderlinge vereeniging met de Duitsche kerk een weinig al te spoedig beoordeelt. Alzoo zet dezelve haar gevoelen voor uit, dat de oprigting van dat Bisdom den weg zal banen, die geleiden moet tot die volkomene eenheid tusschen de kerk, die het meest gevorderd is in kennis en het best ingerigt is, de Anglikaansche namelijk, en de Protestantsche kerk, minder goed ingerigt in de overige deelen van Europa.

Wij twijfelen zeer, en er zijn veel menschen, die onze wijze van zien deelen, dat wat de inrigting van die kerk aangaat, de Protestantsche, die gezegd wordt minder goed ingerigt te zijn, zijne geestelijken grooten lust hebben, om hunne hoofden te buigen onder de Hierarchische Regering, die zoo volmaakt in Engeland bij de Bisschoppen bestaat. Men zal ons misschien tegenwerpen, dat er ook in Duitschland Protestantsche Bisschoppen zijn; wij antwoorden daarop, dat bij ons de Bisschop niets is dan de eerste onder zijns gelijken, en boven de overige geestelijken niet anders

uitsteekt, dan door zijnen rang, terwijl dat in Engeland deze opperhoofdigheid voor den Bisschop voortspruit uit zijne geestelijke waardigheid. Hij is het die den Heiligen Geest moet uitstorten over de mindere geestelijken; hij is het, die de bron is, waaruit de goddelijke geest vloeit. De voortplanting van den Heiligen Geest door middel van de oplegging der handen door de Bisschoppen der Anglikaansche kerk, is dit niet eene grondstelling van de Roomsche kerk? Was het dit alleen, dat de twee kerken van elkander scheidde, het zou toch een onoverkomelijke hinderpaal zijn voor derzelver vereeniging.

De godgeleerden van de Anglikaansche kerk schijnen zeer weinig den waren geest van het Protestantismus van de Protestantsche kerk in Duitschland te kennen, indien zij de vereeniging der twee kerken mogelijk gelooven. Maar dit denkbeeld, zoo hetzelve werkelijk bestaat, heeft ondertusschen niets, dat verwondert, want wat het geestelijk en wetenschappelijk leven betreft, is Engeland zeer ver bij Duitschland achter gebleven.

De Anglikaansche kerk gelooft zich in het tijdvak van *Hendrik VIII*, en de Schotsche Presbyteriaansche kerk is nog onderworpen aan den duisteren geest van de *Vaders van Plymouth*. Reeds ziet men een deel van de Anglikaansche kerk, welke in den schoot van de Katholijke kerk dreigt terug te keeren.

Dat de grondregel: aan de vrucht kent men den boom, ons tot geleider verstrekke, en wij zullen door het vermogen der kunst en door eene broederlijke vereeniging, alle poging weten te verijdelen tegen ons Protestantismus, zoowel als ieder denkbeeld van vereeniging van onze kerk met de Anglikaansche."

Nog een andere brief, uit Berlijn geschreven, bevat een geheel anderen geest, en keurt de vereeniging der beide kerken goed, om aldus met het beste gevolg zich tegen de Roomsche kerk te kunnen verzetten.

—— Uit Cleef wordt van den 20sten dezer het volgende geschreven;

Gisteren avond heeft alhier een gruwel plaats gehad, welke zeer naar de Korsikaansche *Vendetta* of wraakoefening zweemt, en welke zich aldus heeft toegedragen:

L. Heisterman, de pleger van het feit, verbolgen dat zijn vader, die wegens mishandeling aan zekeren *L. Artz*, gevangen gezet was, in de gevangenis was bezweken, nam evenwel den schijn aan van zich met *Artz* te willen verzoenen, waartoe hij hem overreedde met hem in eene herberg te gaan, om zamen eenigen brandewijn te gebruiken; hij liet hem met genoegzaam milde hand schenken, om hem te bedwelmen, waarna hij hem naar zijne woning volgde, om, zoo hij zeide, zekere afrekening met hem te houden, en daar was het, dat hij hem onverhoeds aanviel, hem eerst een messteek in het achterhoofd toebrengende en hem vervolgens verder afmakende. De dader is in handen van het geregt.

—— De Groothertog van Baden heeft den 19den dezer de Stenden ontbonden verklaard.

—— Uit Geneve schrijft men van den 16 Februarij, dat aldaar zich bij de staatkundige twist, eene godsdienstige gevoegd had; namenlijk de Protestanten beklaagden zich over de aanmatigingen van het Katholicismus en begeerden waarborgen tegen hetzelve. De Regering van Tessino was van plan om even als in Aargau de kloosters af te schaffen; er bevonden zich in dat kanton 12 mannen- en 9 vrouwen-kloosters, te zamen met 310 bewoners.

—— Het is aan de Joden vergund geworden te Riga in Rusland te mogen wonen, doch er geen vaste goederen te bezitten; zij moeten eene Duitsche kleeding dragen.

—— De Rijksstadhouder van Zweden heeft te Christiania den 11den dezer den Rijksdag van Noorwegen met eene Koninglijke rede geopend. Zijne Maj. zegt daarin, dat het hem genoegelijk is, een verslag van den toestand des rijks te geven, hetwelk van den voorspoed en het geluk getuigt. Hij gewaagt, dat toen hij in 1814, in naam van Koning *Willem XIII*, het bestuur aanvaarde, hij zulks gedaan had met de verpligting, om de kracht zijns levens voor de staatkundige zelfstandigheid van Noorwegen te zullen opofferen, dat hij toen den toestand des lands en deszelfs geldmiddelen deed onderzoeken, en dat hij zich mag verheugen, dat de vergelijking van toen en nu ten gunste des lands is, waarvoor hij de Voorzienigheid dankt, die zijne pogingen had gezegend. „Noorwegen is sterk door burgerlijke eensgezindheid en door de vereeniging met het broedervolk (Zweden); ons geldwezen laat niets te wenschen over: wij kunnen niet alleen onze openbare schuld afdoen, maar alle uitgaven van den Staat in de 3 volgende jaren bestrijden, zonder genoodzaakt te zijn, de land- en koopstad-belasting aan te spreken, welke sedert 1836 niet geheven wordt." Zijne Maj. gewaagt ten slotte van de goede verstandhouding met andere volken, verklaart de zitting voor geopend, en verzoekt de leden, om hunne pogingen tot welzijn des Vaderlands aan te wenden.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 23 Februarij. Maandag avond hebben Lord *Aberdeen* in het Hooger en Sir *R. Peel* in het Lager-Huis het gratificeerd tractaat wegens de wering der slavernij door de vijf groote Mogendheden aangegaan, ter tafel gebragt, maar daarbij tevens hun leed betuigd, dat Frankrijk hetzelve nog niet geratificeerd had, hopende zij echter, dat, hoewel de daartoe gestelde termijn verstreken was, Frankrijk echter nog later toe zou treden, daar dit tractaat van het vorige niet anders verschilde, dan dat het regt tot onderzoeking der schepen tot meerdere graden breedte was uitgebreid.

Daarna zijn in het Lager-Huis de debatten over het voorstel van den heer *Villiers*, om de regten op de granen geheel af te schaffen, begonnen.

—— Op eenige plaatsen heeft het gemeen dezer dagen eenen stroopop, den Minister *Peel* voorstellende, in het openbaar verbrand.

—— De heer *Wyon*, graveur bij de Koninglijke munt, heeft aan Hare Maj. een afdruk van het zegel voor het nieuwe Bisdom van Jerusalem aangeboden. Het bevat een schild, in twee vakken gescheiden, waarvan het eene het wapen des Bisdoms vertoont, zamengesteld uit de Engelsche en Pruissische wapenen, waaronder eene duif, die een olijftak in den bek houdt, en iets lager dit opschrift in het Hebreeuwsch: *Vrede, Vrede in Jerusalem*. In het andere vak ziet men het bijzondere wapen van den tegenwoordigen Bisschop *Alexander*.

FRANKRIJK.

PARIJS den 25 Februarij. Eergisteren heeft de Minister van Binnenlandsche zaken een buitengewoon crediet van 1,000,000 fr. aangevraagd voor de uitgaven der geheime Politie. De Ministers zullen van dit crediet hun voortdurend bestaan als Minister niet laten afhangen.

—— De oppositie beweert, dat het Ministerie van plan is om in Junij de Kamer van Afgevaardigden te ontbinden.

—— Het berigt uit Londen, dat de 4 groote Mogendheden het tractaat tot wering van de slavernij geratificeerd en zich alzoo eenigermate tegen Frankrijk verklaard hadden, welke dit niet had gedaan, had te Parijs eenen onaangenomen indruk gemaakt. De reden daarvan schijnt eene nota te wezen, door den Amerikaanschen Gezant bij de Regering ingediend, waarin hij, namens zijn Gouvernement verklaart, den oorlog te verkiezen liever dan toe te staan, dat Engelsche of Fransche schepen de vrijheid zouden hebben, om Amerikaansche te onderzoeken.

Op eene verkooping van schilderijen, onlangs te Parijs gehouden, is er een stuk van de Nederlandsche meester *Hobbema*, voor 23,000, van *Cuyp* voor 18,000 en van *Wouwerman* voor 35,000 fr. verkocht; de geheele verkooping heeft 441,818 fr. opgebragt.

—— Den 7den heeft weder, in het kleine tot het departement van Puy-de-Dôme behoorende dorp Servieres, een sneeuwval ongelukken veroorzaakt. Eene kudde van 210 schapen is overstelpt en de herder tot in het dal medegesleept geworden; hij zelf en twaalf zijner dieren hebben zich uit de sneeuw kunnen losworstelen. Voorts stortte eene schuur in en vier huizen werden onder de lavine begraven; doch ook uit deze, hoezeer met veel moeite, is het den bewoneren gelukt, zich door de hard opeengepakte sneeuw eenen uitgang te graven.

—— De Bisschop van Algiers, welke eenige weken in Frankrijk geweest is, begeeft zich van daar naar Rome. Hij zou de vergunning gekregen hebben om 10 nieuwe kerken in Algerie te laten bouwen. De sommen zouden hem hiertoe reeds verstrekt zijn en daarenboven 350,000 fr. tot vergrooting van zijne hoofdkerk. Het groot en klein Seminarium te Algiers zijn wettelijk erkend.

PROMOTIE AAN DE LEYDSCHE HOOGESCHOOL.

Den 21 Februarij, den Heer J. SALT, van Londen, in de Medicijnen, na de verdediging zijner Dissertatie: *de Signis Graviditatis*.

MENGELINGEN.

DE LOGEMENT-MEID.

Wat men er ook van zeggen moge de oudheid had veel goeds.

Zoo onder zoo vele andere uitvindingen de logementen bij de ouden onbekend waren, diende daarentegen elk huis tot logement. Voorzeker was het aangenaam voor den reiziger, die vermoeid in eene vreemde stad aankwam zich door eene menigte vrienden omringd te zien, welke hij niet wist te bezitten en die om de eer dongen hem tot gast te hebben! Men voerde hem in triomf weg; schoone slavinnen waschten hem de voeten en voorzagen hem van de kostbaarste reukwerken. De eereplaats werd voor hem aan tafel bestemd; men wachtte zich wel zoo onbeleefd te zijn van zijnen naam te vragen; en wanneer hij den volgenden dag vertrok zonder iets verteerd te hebben, deed de meester des huizes hem uitgeleide tot buiten de stad, en riep hem nog in de verte toe: „Heb dank, o! vreemdeling, heb dank!"

Weinig deze weelde van vroegere gastvrijheid, is door de beschaving op eene voordeelige wijze vervangen geworden door het logement. Een logement is de huiselijke haard van alle vreemdelingen; het is de tafel van al degenen, die honger hebben, het bed van hen, die vermoeid zijn. Men loopt ook bij ons den reiziger te gemoet! Men betwist zich denzelven, men maakt zich van zijnen koffer en van hem meester, van zijnen koffer, vooral wanneer dezelve van eene geruststellende grootte is; dat hij slechts bestelle en slaven zullen hem zoo noodig een volledig bal bezorgen, dat hij slechts één woord zegge en de fijnste wijnen, de uitgezochtste spijzen zullen hem worden aangeboden. Meesters en knechten haasten zich op zijne stem, zij trachten hem in alles te voldoen en te behagen, zij zien hem niet aan met eenen beleefden grimlach aan, zij toonen zich gelukkig over zijne tegenwoordigheid, zij zouden hem altoos willen behouden.... Maken wij echter van twee kleine formaliteiten gewag, welke bij de ouden niet gebezigd werden: men vraagt hem zijn paspoort af wanneer hij aankomt, en men biedt hem eene rekening aan, wanneer hij vertrekt.

Het eerste vereischte, het onmisbare voor een logement, is de meid. De meid! zoek haar geenen anderen naam te geven. Oud of jong, leelijk of mooi, gehuwd of niet, dit alles doet niets ter zake! Zij heeft haren doopnaam vaarwel gezegd uit inschikkelijkheid voor den reiziger; kiesche attentie, welke aan dezen eene groote inspanning van geest bespaart. Hij kan overal komen, honderd verschillende hotels bezoeken, er zal altoos iemand wezen, die op zijne stem zal antwoorden, wanneer hij op dien gebiedenden toon, welke men buiten 's huis aanneemt, zal roepen om de meid!

Zie hier vooreerst de meid uit een dorps logement. Let niet op hare roode armen, of laat dit alleen zijn om er de geheel mannelijke kracht van te bewonderen. Haar gelaat is hoog van kleur, de haren komen in onregelmatige bossen [illegible] dikwijls verkeerd (dit zij zonder zinspeling gezegd); noch smaak, noch zindelijkheid hebben aan haar toilet gepresideerd. Gedurende de geheele week dekt zich de meid, maar kleedt zich niet.

Wat haar karakter betreft, ondervragen wij de vrouw des huizes. Deze schept altoos behagen om de gebreken van hare meid op te sommen: het is eene slaapster die men om vijf ure 's morgens niet kan wakker krijgen; eene onbezonnene, die, met de zorg der keuken, het oppassen der kinderen en het bedienen der klanten belast, de schotels laat aanbranden, de kinderen laat schreeuwen, en de klanten naar bediening laat wachten. Waar is zij niet toe in staat! Heeft men haar niet honderd malen op het snoepen betrapt? eet zij niet zooveel als een man? en wat is zij brutaal. Daarenboven weet men zeer goed dat zij den waard toelonkt en aanhaalt.

Laten wij op dit streng oordeel dat van de gewone bezoekers des huizes volgen. Wat de jaloersche waardin er ook van moge zeggen, zoo de boeren uit de buurt, zoo de reizende kooplieden haren herberg boven elken anderen verkiezen, is dit niet voor haar, die oud en boos is, noch voor haar bier dat vrij slecht smaakt, het is voor de meid, zij houden van haar om haar hartelijk lagchen, hare ronde manieren en uitlokkende gezegden. Wanneer zij op hun herhaald geroep komt, en dat zij de tafel met de keerzijde van haren boezelaar afvegende, hun vraagt wat zij believen, stoten zij er zich niet aan of geheel haar persoon verontachtzaamd is, of hare rokken schijnen te vallen, en of hare vingers haren naam in hieroglyphen op de glazen en borden dreigen te schrijven. De brave lieden zien op zoo weinig niet. Hetgeen hun in deze meid bevalt, is dat zij het gekscheren verdraagt, voor niets bang wordt, en dat hare kuischheid tegen de grofste woorden bestand is. Gaat men wat te ver, dan komt men er met eene geduchte oorveeg af, welke, hoewel men er van zoude suizebollen, echter als eene zachte straf wordt aangezien, zeer geschikt om tot herhaling van misdrijf te doen overgaan. Zij drukken eindelijk al hare goede hoedanigheden, met de woorden: „Het is eene goede meid!" uit.

Volgen wij de logement-meid op een tooneel meer harer waardig. Zij heeft den nederigen onaanzienlijken boeren-herberg verlaten voor het drukst bezochte logement eener kleine stad, op welks deur in groote letters te lezen staat: *Hier logeert men te voet en te paard.*

Hier verheft zich hare rol, en wordt dezelve zeer belangrijk. Haar geest ontwikkelt zich, en hare werkdadigheid vindt nieuw voedsel. In het dorp verscheen zij slechts op het tweede plan, en als verloren in de schaduw van den waard, die met zijne klanten aan tafel ging zitten, en zich soms met zijnen eigenen wijn dronken maakte. Thans komt zij alleen te voorschijn. Haar alleen kent men, zij eigenlijk houdt het logement en dient tot uithangbord. De waard en zijne vrouw leven verborgen in de duisternis der kelders of in den rook der keuken. Zij verlaten dezelve alleen om markt of leverancier te bezoeken. De meid schittert in de eetzaal, op de trappen, in de kamers. De meid gaat de reizigers bij hunne aankomst beloeren. Zij groet hen in de verte, wenkt hen met de oogen en maakt allerlei gebaren, en wanneer al deze middelen niet slagen, heeft zij er nog andere. Zij noemt den naam van haar logement, zij roemt deszelfs aangenaamheid, gemakkelijkheid, de goede tafel, den billijken prijs. Zij overbluft u en sleept u mede; zij maakt zich meester van uwen koffer, welke onder hare bevelen staande mannen wegdragen; zij zou u zelven doen wegvoeren .... maar reeds heeft zij overwonnen; zij keert huiswaarts, gevolgd door de reizigers, die zij op het sleeptouw, en als in triomf medevoert!

Dan begint het tweede en moeijelijkste gedeelte harer rol. Men moet die schoone beloften, waarmede men zoo mild was, vervullen. Wie zal op honderd verschillende vragen antwoorden? Wie zal honderd verschillende bevelen onthouden? Wie zal de levende kaart van het logement zijn? Wie zal zeggen wat er al of niet voorhanden is? Wie zal de slecht bereide spijzen verontschuldigen? Wie kan in één woord, lagchende, aan alle behoeften voldoen? Het is de meid; zij vliegt, vermenigvuldigt zich, hoort den eenen aan, antwoordt aan de anderen. Zij bedient twintig klanten te gelijk. Wat is naast haar, *Cesar* zijne bevelen aan vier Secretarissen te gelijk opgevende?

Sommige dezer meiden verkrijgen alzoo eene zeldzame belangrijkheid, en worden buiten prijs. Eene vermaarde zangeres, eene danseres naar de mode, is niet moeijelijker te vrede te stellen. Bij het minste woord dreigen zij heen te gaan, daar zij niet verlegen zijn, Gode zij dank, om eene betere dienst te vinden. Het logement *de Wereld* heeft haar aanbiedingen gedaan; *het Zwarte Hoofd* heeft haar aangesproken; *de Post* heeft haar nageloopen. Zij zullen niet alleen heengaan; een gedeelte der klanten zal haar volgen.

Zij vertrekken inderdaad, en in weinige jaren hebben zij hare luimen door geheel de stad rond doen wandelen. Verander van logement, gij zult daarom niet van meid veranderen. Gij vindt het u bekende gezigt weder, dat u lagchend te gemoet komt. De meid is altoos trotsch op degenen, welke zij elders bediend heeft. Zij ontvangt hen als stadgenooten in een vreemd land, en terwijl zij de honneurs van het logement maakt, dat volgens naar het beste der stad is, maakt zij bij den meester van het huis de honneurs dezer nieuw aangekomenen, ten einde hem te doen begrijpen, dat hij alleen aan haar hunne tegenwoordigheid verschuldigd is.

Elk logement heeft gewoonlijk eene open tafel welke door eene drijvende bevolking van ambtenaren, klerken, renteniers en reizende handelsbedienden bezocht wordt. Deze letten alleen op de meid; zij beschermen haar en worden er door beschermd. Men hoort dezelve in de verte, veel geraas teeds op de straat makende, en zich door zingen, lagchen en hard praten aankondigende. Zij maken zich van de zaal meester, en wenen zich te huis te zijn. *Jaantje! Heintje! Aaltje!* (deze heeren hebben het bijzonder voorregt de meid altijd bij haren naam te mogen noemen.) Wat doet zij? waar kan zij zijn? daar is zij eindelijk.

Men verwelkomt haar, maakt allerlei gekheid, zij heeft geen handen genoeg om zich te verdedigen, maar de soep komt en red haar. Terwijl de klanten nu bezig zijn, heeft zij alle mogelijke zorg voor hen, en komt hunne vragen voor. De meeste oplettendheid heeft zij echter voor den reizenden handelsbediende. De meid en hij verstaan elkander. Bij haar troost hij zich van zijn handelsverdriet, aan haar wordt hij zijne laatste woordspelingen, zijne vervelendste complimenten kwijt. Hij bezigt haar bijna uitsluitend voor zijne eigene dienst, tot groot ongerijf der overige reizigers.

In de groote hotels der voorname steden moet men de logement-meid bewonderen; daar verkrijgt zij hare geheele volmaaktheid. Ziet, de meid is jufvrouw geworden. Haar naauw kleed omsluit sierlijk haar lijf. Zij drukt zich in uitgezochte woorden uit. Zij heeft goede manieren, waardigheid en glad gestreken haar. Het is altoos, wel is waar, nog dezelfde vrijheid van manieren, dezelfde onverschrokke blik, maar met iets fijners en buigzamers vereenigd. Volleerde gelaatkundige, is haar een blik voldoende, om een man te beoordeelen, en haar zorgen aan de voorziene gratificatie evenredig te maken. Zij geeft aan hare stem eene menigte verschillende buigingen. Men zoude zeggen, dat zij een verschillend gelaat voor elken reiziger heeft. Zij beijvert zich u bij uwen titel te noemen en dien zelfs zoo mogelijk te verhoogen. Een Kapitein zal zij Majoor noemen en hare vergissing zoo noodig op hare onbekendheid met de epauletten werpen; de Controleur wordt Inspecteur enz. Dit duurt zoo lang zij met u spreekt, maar achter u om, berooft zij u van al de titels waarmede zij zoo mild was. Gij zijt dan in haar oog niets anders dan een eenvondig nommer, dat van uwe kamer: „Breng," zegt zij, „eten aan *vijf!* Geef brandewijn voor de kiespijn van *zes en dertig!* Is *negen* uit? Maak de rekening van *tien* op."

Wie zoude gelooven, dat, in weerwil dezer menigvuldige hoedanigheden, men algemeen over haar klaagt, en niet zonder reden, want na u met zooveel oplettendheid ontvangen te hebben, veronachtzaamd zij u. Te vergeefs kunt gij dikwijls roepen, men laat u wachten [illegible] klanten aankomen; hetgeen gij krijgt is dikwijls slecht, uithoofde van [illegible] en wat al meer. Maar nadert het oogenblik van uw vertrek, dan komen de lachjes [illegible] oplettendheden weder. „Moet mijnheer een kruijer hebben!.... Hier zijn de laarzen van mijnheer.... Ik zal den mantel van mijnheer schoon maken.... Waar wil mijnheer dat men zijnen koffer brenge?.... De diligence vertrekt over een kwartier..... Verlangt mijnheer nog iets?"

Hoe wil men aan zooveel oplettendheid, aan eene zoo wegslepende welsprekendheid weerstand bieden; men laat zich in spijt van zich zelven verteederen, men vergeet de oude grieven, maar bij zijn vertrek vergeet men de meid niet.

PRIJS-COURANT VAN EFFECTEN.

AMSTERDAM, 26 *Februarij* 1842.

NEDERLANDEN.				Gebl.
Werkel. Sch.	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$52\frac{3}{16}$ à —		—
Dito —	5 —	$101\frac{5}{8}$ à —		—
Uitg. —	......	[illegible] à —		—
Kans-Biljet.	......	$26\frac{1}{8}$ à $26\frac{3}{16}$		—
Amort. Synd.	$4\frac{1}{2}$ —	$92\frac{3}{4}$ à —		—
— —	$3\frac{1}{2}$ —	$76\frac{3}{4}$ à —		—
Hand.-M.	$4\frac{1}{2}$ —	157 à $157\frac{1}{8}$		$157\frac{1}{8}$
O. I. Leen.	5 —	$98\frac{7}{8}$ à $98\frac{15}{16}$		—
H. Spoorw.	......	— à —		—
Rhijn Dito	......	— à —		—
Rott. Dito	$4\frac{1}{2}$ —	— à —		—
Haarl. Meer	5 —	— à —		—
FRANKRIJK.				
Inschr. Grb.	3 pCt.	— à —		—
— —	5 —	— à —		—
RUSLAND.				
H. & C°. 1798	5 pCt.	106 à —		106
— $18\frac{28}{29}$	5 —	$105\frac{1}{4}$ à —		—
Ins. en Cert.	6 —	— à —		—
— — $18\frac{31}{33}$	5 —	$98\frac{1}{2}$ à —		—

PRUISSEN.			Gebl.
Geldl. te *Lond.*	4 pCt.	— à —	—
Aandeelen van dito ..		— à —	—
SPANJE.			
Nieuwe 1835 85 à	5 pCt.	$21\frac{1}{2}$ à $21\frac{5}{8}$	$21\frac{5}{8}$
Dito onbep. st.	—	$17\frac{7}{8}$ à $18\frac{1}{8}$	—
Dito passive.....	—	— à —	—
Dito uitgest.	—	— à —	—
Coupons Ard.	—	$22\frac{5}{8}$ à $22\frac{11}{16}$	—
OOSTENRIJK.			
Obl. *Goll* & C°.	5 pCt.	— à —	—
Certificaten...	$2\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Neg. Metaliek	$2\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Idem	5 —	— à —	—
Dito in *Lond.*	5 —	— à —	—
Bank-Aktien..	3 —	— à —	—
NAPELS.			
Certificaten...	5 pCt.	— à —	—
Dito in *Napels.*	5 —	— à —	—

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.
Zaturdag, 26. *Februarij* 1842.
Van 38 tot 44 gulden.

. COURS
DE DÉBIT ET D'ACTION ORATOIRES
PAR
A. DE ROOSMALEN,
Professeur à Paris.
Mardi 1r Mars et les jours suivants, à 7 heures precises, à l' Hotel le Soleil, Breedestraat.
NB. On peut assister gratuitement à la premiere séance.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.
Maandag den 28sten Februarij 1842.
ROBERT of DE STRUIKROOVERS, *Tooneelspel.* Na hetzelve: DE TWEE VLAKKEN, *Kluchtig Blijspel* met Zang. *Aanvang* ZES URE.

. Met toestemming der Ed. Achtb. Stedelijke Regering alhier, op Woensdag den tweeden Maart 1842, 's avonds ten 7 ure, ORGEL-CONCERT, in de *Waalsche Kerk*, op de Breedestraat, door J. A. VAN VENDELOO, voormalig Leerling aan het *Blinden-Instituut* te *Amsterdam.* *Toegang-Kaartjes* met *Programma's*, zijn te bekomen ter Boekdrukkerij van J. G. LA LAU, tegen betaling van 60 Centen.

. Getrouwd:

Mr. H. OBREEN,
Notaris te Leyden,
Weduwnaar van Vrouwe A. G. W. BESIER,
EN
A. L. P. NOBEL.

VREELAND,
24 Februarij 1842.

. Heden beviel van eene DOCHTER, E. G. POTTUM, geliefde Echtgenoote van
ROTTERDAM 25 Februarij 1842. A. OUTSHOORN.

. Het Kindje, welk Gods liefde ons vóór elf maanden schonk, heeft zijne Wijsheid weder tot zich genomen.
WAALWIJK W. L. F. MOLTZER, *Predt.*
22 Februarij 1842. C. F. BLOM VAN ASSENDELFT.

. LEYDEN 23 Februarij 1842. Heden overleed in den ouderdom van ruim 77 Jaren, Vrouwe JEANNETTE WILHELMINA MARIA DE FIELLIETTAZ, laatst Weduwe van den Wel-Edel Gestrengen Heer C. M. GOETHART.
Eenige Kennisgeving.
Op uitdrukkelijke begeerte van de Overledene, zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw gedragen worden.

. *Commissarissen en Directeuren van de Hollandsche* BRAND- *en* LEVENSVERZEKERINGS-SOCIETEIT, hebben geresolveerd met primo Maart 1842, aan de Geinteresseerden, over het *vier en dertigste* jaar eene Uitdeeling te doen van HONDERD ZESTIG GULDENS, per Aandeel. Zullende de betaling gedurende de Maand Maart en vervolgens, des voormiddags van 10 tot 1 ure geschieden (except Zaturdags en Zondags), ten Kantore van de Directie op de Oude Turfmarkt, het vierde huis van de Doelenstraat, N°. 4, te *Amsterdam*, alwaar mede gedurende de Maand April, des voormiddags van 10 tot 1 ure, voor de Geinteresseerden ter visie zal liggen de Balance van het afgeloopene jaar.

. Al degenen, welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan den Boedel van Wijlen den Heer JOHANNES ELDERHORST, in leven Mr. *Timmerman* enz. te *Rotterdam*, overleden aldaar, den 17 Februarij dezes jaars, gelieven daarvan ten spoedigste opgaaf of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris JAN VAN DER HOOP, JACZN., aan de Korte Hoogstraat, te *Rotterdam* voornoemd.

. Bij W. A. J. JOLLIE, op den Nieuwen Rijn, nabij de Hooigracht, Gedelegueerde van de *Kon. Ned. Loterij*, is in de nu afgeloopene onder de handteekening van den Heere N. NATHANS, getrokken de laatste premie van *f* 5000, op N°. 1101; nemende tevens de vrijheid zich in het gunstig aandenken aan te bevelen, tot het leveren van Heele of Gedeeltens van LOTEN, voor de 186ste *Kon. Ned. Loterij*, volgens *Prijscourant*, waarvan de trekking begint op Maandag 21 Maart aanstaande.

. Een Meisje, oud 21 jaar, van de Protestantsche Godsdienst, goed kunnende Naaijen, Stoppen en met de Wasch omgaan, zijnde tevens van goede Getuigenissen voorzien, zag zich gaarne tegen primo Mei aanstaande als KINDERMEID, of in eene zoodanige betrekking bij fatsoenlijke Lieden geplaatst. Nadere informatien met *franco* Brieven onder letter G, bij de Boek- en Papierhandelaren SCHREUDER EN VAN BAAK, op de Botermarkt, te Leyden.

. F. SCHIMMEL en F. VAN GILS, Mr. *Schoen- en Laarzenmakers*, van *'s Bosch*, Breedestraat, bij het Stadhuis, Wijk 4 N°. 225, te Leyden, verwittigen het geëerd Publiek, dat hun WINKEL ruim gesorteerd is van Dames en Heeren Evelasten en andere Stoffen SCHOENEN en LAARSEN, welke zeer deugdzaam en goedkoop zijn, en al dat geen wat tot een compleeten Winkel behoort.

. VRIJWILLIGE VERKOOPING.
Op Zaturdag den 5 Maart 1842, des avonds ten zes ure, in het *Heeren-Logement* aan den Burg binnen Leyden, van eene hechte, sterke, weldoortimmerde, welbeklante en in volle werking zijnde Achtkante OLIJ- en TRAS-MOLEN, zijnde tevens ingerigt tot het malen van SCHULPZAND, genaamd: *HET FORTUIN*, met de daarbij behoorende en onlangs bijna geheel nieuw gebouwde HEEREN-HUIZING, KNEHCTS WONINGEN, SCHUREN en verdere GETIMMERTEN, staande en gelegen aan de Westzijde van de *Haagsche en Delftsche Trekvaart*, nabij de stad Leyden, onder de Gemeente Soeterwoude, bekend bij het Kadaster in Sectie A, Numero 1203, 1204, 1205 en 1206.
De voorschreve Molen kan terstond en het Woonhuis met 1 April 1842 door den Kooper worden aanvaard, en zal des Dingsdags en Donderdags van iedere week, van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten 2 ure, kunnen worden bezigtigd.
Zijnde inmiddels nadere informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris J. A. PRYN, residerende te Leyden.

. VERKOOPING *in de Stads Bank van Leening* te Leyden, op Dingsdag den 15den Maart 1842, des voormiddags ten 10 ure, van VERSTANE PANDEN, zoo van Juweelen, Goud, Zilver en Horologiën, als van Wollen, Linnen en andere, zoo gemaakte als ongemaakte GOEDEREN, beleend in de maand November 1840.
Zijnde daags vóór den Verkoopdag, des voormiddags van 10, tot des namiddags ten 2 ure, voor een ieder te zien.

. 1ste *REGIMENT ZWARE DRAGONDERS.*
De Hoofdadministratie van voorsz. Regiment, zal op Dingsdag den 15 Maart 1842, des voormiddags ten 10 ure, aan het *Magazijn van Kleeding op de Aalmarkt te Leyden*, om *contant geld*, VERKOOPEN:
EENIGE VOORWERPEN, tot het Nachtleger behoorende, waaronder eene hoeveelheid WOLLEN DEKENS en LAKENS.
Al hetwelk een half uur vóór de Verkooping ter voorsz. plaatse voor een ieder te zien zal zijn.

. VRIJWILLIGE VERKOOPING.
Op Zaturdag den 15 Maart 1842, des avonds ten zes ure, zal men in het *Heeren-Logement* aan den Burg te Leyden, publiek doen Veilen en Verkoopen: Een hecht, sterk, en weldoortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van onderscheidene Behangen en Onbehangen Boven- en Beneden-Kamers, Keuken, Kelder, Zolders en Binnenplaats of Tuintje, staande en gelegen binnen Leyden op de Oude Vest, omtrent de Mare, Wijk 6 N°. 1235, breeder bij Billetten omschreven. Zijnde hetzelve HUIS inmiddels UIT DE HAND TE KOOP, en dagelijks voor een ieder te bezigtigen, mits voorzien van een Billet, te bekomen bij den Heer DE WILDE, aan den Nieuwen Rijn, Wijk 7 N°. 45; terwijl nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris H. J. HOPSTEDE, te Leyden voornoemd.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.